

lig fuldstændig rigtigt, og det vilde ogsaa være alt for naivt og letsindigt, hvis de virkelig for Alvor kunde tænke paa at ruinere eller ødelægge Storindustrien. Det er der sikkert ingen af dem, der vil, heller ikke det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, da det jo er den Hovedgren, som baade han og hans Parti sidde paa, og ingen fornuftig Mand gaar jo hen og saver den Gren af, som han selv sidder paa. Nej, Industriens Arbejdere, de faglærte, velorganiserede Industrierbejdere, det er vistnok Garden, Kærnen og Elitetropperne i hele den socialistiske Hær, det er vel nok dem, der sidde inde med den højeste Oplysning og Intelligens, men det er ogsaa dem, der ere mest selvbevidste og have den bedste Klarhed over, hvad der tjener dem selv og deres eget Fag bedst. De vide lige saa godt som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds og mange andre, at til Trods for, at der fortælles, at det er Fabrikantene, der tage hele Gevinsten af Toldbeskyttelsen og putte den i deres vide og rummelige Lommer, have de gennem deres Organisationer efterhaanden tilkæmpet sig en ikke ringe Del af den Gevinst, som flyder af den Beskyttelse, som Storindustrien har. Og hvis Resultatet af de Herrers Toldpolitik skulde blive det, at Storindustrien blev ødelagt, hvad vilde det saa egentlig sige andet, end at Fabrikantene, naar de mistede denne Indtægt, ikke længere kunne betale den samme Timeløn for det samme Arbejde? Men skulle de, for at holde Maskinerne i Gang, til at slaa af i Timeløn, bliver det lige saa fuldt Arbejderne og maaske dem i første Række, som komme til at bære Tabet, og det ere Industriens Arbejdere klare over, naar de se til Bunds i Tingene. Der er ingen, der gaar hen og ødelægger sig selv med sin gode Villie, og derfor tror jeg ogsaa, den højtærede Finansminister vil komme til at lytte forgæves efter, at der enten fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds eller fra det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds eller fra selve Industrierbejderne skal komme ny Opfordringer om at sætte Beskyttelsestolden endnu længere ned, end den er foreslaaet i Forslaget. Hvis de Herrer endda ville følge Trop, naar Udvalgets Flertal kommer med sit Ændringsforslag, og ikke knibe bagud, saaledes som Tilfældet var i Betænkningen fra sidste Gang, saa skulle vi være veltilfredse fra vor Side.

Hvad der gælder Beskyttelsestolden gælder ogsaa Luksustolden. Der ere Social-

demokraterne jo ogsaa under Agitationen stemte for, at vi skulle have en stor Luksus-skat til Gavn for de smaa i Samfundet, men naar de skulle til at tage Ståndpunkt, faar Piben en anden Lyd. Det samme afdøde Medlem, Mundberg, har ogsaa her udtalt nogle bevingede Ord oppe i Landstinget i den samme Tale om, at han vil slet ingen Adskillelse have imellem Livsformødenheder og Luksus, for ham eksisterer Begrebet Luksus slet ikke, alt, hvad der forbruges, indrangerer han under Livsformødenheder, det gælder baade Champagne, Vin, Vindruer, Havannacigarer, Silke, alt mellem Himmel og Jord, blot det bruges. Det staar udtrykkelig i hans Tale, at Champagne og Vindruer ere lige saa vel Livsformødenheder som alt andet. Men hvis disse Ting vare Livsformødenheder, saa havde vi Smaaafolk ude paa Landet været kreperede for mange Herrens Tidér siden. Jeg har aldrig, inden jeg 52 Aar gammel kom her ind til København, smagt en eneste Draabe Champagne eller smagt en eneste blaa Vindrue, og jeg trivedes dog lige saa godt ude paa Landet. Naar jeg nu kommer til nogen, der giver mig noget, saa tager jeg det, men jeg har ikke selv Raad dertil. Nej, jeg er enig med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds i, at Vindruer kunne være en herlig Frugt, velsmagende og sund, for hvem der har Raad til at købe den, men for os ude paa Landet hænger den absolut for højt, vi kunne ikke naa den, de ere sure for os, som Ræven sagde det om Rønnebærrerne.

Med Hensyn til Spiritusbeskatningen vilde den nævnte Landstingsmand heller ikke have Spor af Skat paa nogen som helst Art af Spiritus. Han havde studeret vore Samfundsforhold saaledes, sagde han, at han havde set, at der var en ikke ringe Klasse Medborgere, som vare saaledes stillede, at de vare nødte til at drikke sig ihjel for at leve. Disse Ord maa ikke misforstaas saaledes, at man maa tro, at de bleve ved at leve, efter at de havde drukket sig ihjel, det kunde det til Nød se ud til, men det gjorde de ikke; naar de havde drukket sig ihjel, kunde de ikke blive ved at drikke længere, og saa kunde de heller ikke leve længere. Det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds siger i den samme Betænkning, som jeg før omtalte: „den foreslaaede Forhøjelse af den saakaldte Luksustold paa Tobak, Vin og Spirituosa m. m. er Mindretallet imod.“ Det er altsaa saaledes med de Herrer Socialdemokrater, at Luksustolden